ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ ΤΡΕΛΛΩΝ

ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΑ

Τὸ πάθημα ἑνὸς μικροῦ παιδιοῦ.—48 ὧρες γυμνὸς μέσα στὴν καπνοδόχο.—Μέσα στὸ φέρετρο.—Ὅπου ἕνας τρελλὸς ἀντικαθιστᾷ τὸ νεκρό.—Ὅπου ὁ νεκρὸς ἀνίσταται—Μέσα στὸ νεκροτομεῖο.—Ὁ θάνατος τοῦ ἐφημερίου.—Πῶς πέθαναν δυὸ νοσοκόμοι.—Φάρσες τρελλῶν, κτλ.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ συλλάβῃ ἡ ἀνθρώπινη φαντασία τὰ δράματα καὶ τὶς τραγῳδίες ποὺ συμβαίνουν μέσα εἰς τὰ διάφορα φρενοκομεῖα.

Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1910 δυὸ μικρὰ παιδιὰ περνοῦσαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ φρενοκομείου τῆς γερμανικῆς πόλεως Κλάγκενφουρτ, ὅταν ἄκουσαν νὰ τοὺς φωνάζῃ ἀπὸ κάποιο παράθυρο ἕνας ἀπὸ τοὺς τροφίμους τοῦ ἀσύλου.

— Ἐλᾶτε μέσα παιδιά, τοὺς εἶπε, θὰ σᾶς δώσω γλυκίσματα.

Τὸ ἕνα ἀπ' τὰ δύο παιδιὰ ἀνύποπτο σκαρφάλωσε ἐπάνω στὸν τοῖχο ποὺ χώριζε τὸν περίβολο τοῦ φρενοκομείου ἀπ' τὸν δρόμο καὶ μπῆκε μέσα. Τὸ ἄλλο ὅμως φοβήθηκε καὶ ἔτρεξε στὸ σπίτι του καὶ διηγήθηκε στοὺς γονεῖς του τὸ τόλμημα τοῦ ἀδελφοῦ του. Οἱ γονεῖς του ἀνησύχησαν, ἔσπευσαν στὸ φρονοκομεῖο, εἰδοποίησαν τὸν διευθυντὴ καὶ μαζὶ μὲ τὸ προσωπικὸ ἄρχισαν νὰ ψάχνουν γιὰ τὸν μικρό. Ἔψαξαν σ' ὅλα τὰ διαμερίσματα, κάτω ἀπὸ τὰ κρεβάτια καὶ τὰ ντουλάπια ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν νὰ τὸν βροῦν. Ρώτησαν τὸν τρελλὸ ποὺ εἶχε φωνάξει τὰ παιδιὰ ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔκανε τὸν ἀνήξερο. Δύο ὁλόκληρες ἡμέρες ἔψαχναν καὶ εἶχαν ἀρχίσει νὰ ἀπελπίζωνται, ὅταν ἐπὶ τέλους βρῆκαν τὸν μικρὸν χωμένον στὸ κοίλωμα τῆς καπνοδόχου τοῦ καλοριφέρ.

Ὁ τρελλὸς τὸν εἶχε γυμνώσει ἐντελῶς, τὸν εἶχε δέσει μὲ ἕνα σχοινὶ χειροπόδαρα καὶ τὸν ἔχωσε μέσα στὸ κοίλωμα τῆς καπνοδόχου, ἀφοῦ τὸν ἐφοβέρισε ὅτι ἂν τυχὸν μιλοῦσε θὰ τὸν σκότωνε. Καὶ ἔτσι τὸ μικρὸ ἐκεῖνο παιδάκι ἔμεινε 48 ὁλόκληρες ὧρες στριμωγμένο ἐκεῖ μέσα τουρτουρίζοντας ἀπ' τὸ κρῦο καὶ λιγωμένο ἀπὸ τὴν πεῖνα, θὰ πέθαινε δὲ ἀσφαλῶς ἂν δὲν εἶχαν κατορθώσει νὰ τὸ ἀνακαλύψουν.

Ἕνα ἄλλο ἀκομη πιὸ δραματικώτερο ἐπεισόδιο συνέβη τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1921, στὸ φρενοκομεῖο τῆς Πολωνικῆς πόλεως Βίλνας.

Ἕνα ἀπόγευμα ἔτυχε νὰ πεθάνῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς τροφίμους τοῦ ἀσύλου καὶ μετεφέρθη στὸ εἰδικὸ γιὰ τοὺς νεκροὺς δωμάτιο τοῦ φρενοκομείου.

Τὴν νύχτα ὅμως, κάποιος ἀπὸ τοὺς ἄλλους τρελλοὺς κατώρθωσε ἄγνωστον πῶς νὰ τρυπώσῃ μέσα στὸ δωμάτιο ποὺ ἦταν ὁ νεκρός, τὸν ἔβγαλε ἀπὸ τὸ φέρετρο, τὸν ἔκρυψε ὄρθιον μέσα σὲ μιὰ ντουλάπα καὶ ἔπειτα ἠρεμώτατα ξαπλώθηκε ὁ ἴδιος μέσα στὸ φέρετρο καὶ ἀποκοιμήθηκε.

Ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετὲς ὧρες, κατὰ τὴν χαραυγὴ μπῆκαν μέσα στὸ δωμάτιο οἱ εἰδικοὶ γιὰ νὰ παραλάβουν τὸν νεκρὸ καὶ νὰ τὸν κηδεύσουν. Μόλις ὅμως ἔκαναν νὰ πιάσουν τὸ φέρετρο ἐσηκώθηκε μέσα ἀπ' αὐτὸ ὁ τρελλὸς, ἔδωσε μιὰ δυνατὴ γροθιὰ στὸν ἕνα ἀπ' τοὺς νεκροφόρους καὶ ἔπειτα τὄβαλε στὰ πόδια. Ὁ δυστυχὴς βαστάζος τόσο ἀπ' τὸ χτύπημα, ὅσο καὶ ἀπ' τὸν τρόμο του σωριάσθηκε κατὰ γῆς νεκρὸς, ἐνῶ οἱ ἄλλοι συνάδελφοί του ἔτρεχαν φοβισμένοι καὶ φωνάζοντας. Τὸ προσωπικὸ τοῦ φρενοκομείου ἔτρεξε ἐπὶ τόπου καὶ μερικοί, οἱ τολμηρώτεροι, μπῆκαν ἀποφασιστικὰ μέσα στὸ δωμάτιο τῶν νεκρῶν ὅπου βρῆκαν τὸ φέρετρο ἀδειανὸ, καὶ τὸν βαστάζο σωριασμένον κατὰ γῆς νεκρόν. Πῆραν τὸν νεκρὸ, τὸν ἔβαλαν μέσα στὸ φέρετρο καὶ ἔψαξαν νὰ βροῦν τὸ σάβανο. Ἀλλὰ σάβανο δὲν ὑπῆρχε. Τὸ εἶχε πάρει μαζύ του ὁ τρελλὸς τὴν ὥρα ποὺ βγῆκε μέσα ἀπὸ τὸ φέρετρο. Τότε σκέφθηκαν νὰ ψάξουν μέσα στὴν ντουλάπα γιὰ νὰ βροῦνε ἄλλο σάβανο. Μόλις ὅμως ἄνοιξαν τὴν ντουλάπα, ὁ ἄλλος νεκρός, ποὺ ὁ τρελλὸς τὸν εἶχε τοποθετήσει ὄρθιον, ἔπεσε ἐπάνω σ' ἐκεῖνον ποὺ εἶχε ἀνοίξει καὶ τὸν ἔρριξε κατὰ γῆς ἀναίσθητον. Ὁ δυστυχὴς εἶχε πεθάνει καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸν τρόμο του.

Μόνο ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετὲς ὧρες τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα μαζὶ μὲ τὸ προσωπικὸ τοῦ φρενοκομείου κατώρθωσαν ν' ἀνακαλύψουν τὸ δράστη τῆς μακαβρίας καὶ τραγικῆς ἐκείνης φάρσας.

Ἕνα ἄλλο παρόμοιο ἀλλὰ τραγικώτερο ἐπεισόδιο συνέβη τὸν Μάρτιο τοῦ 1907 στὸ Ἀριενικὸ νοσοκομεῖο τῆς συνοικίας Ταξὶμ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Μιὰ ἀπ' τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ Μαρτίου πέθανε ἕνας ἀπὸ τοὺς νοσηλευομένους στὸ τμῆμα τῶν φρενοβλαβῶν, ἠπίας μορφῆς, στοὺς ὁποίους συνήθως δὲν ἀσκεῖται καμμιὰ ἐπίβλεψις. Τὸ πτῶμα του ἐνεπετέθη στὸ νεκροτομεῖο τοῦ νοσοκομείου καὶ γύρω στὸ φέρετρο ἐτοποθετήθηκαν τέσσερες λαμπάδες. Τὴν νύχτα ἕνας ἀπὸ τοὺς τρελλοὺς τοῦ νοσοκομείου, ποὺ περιεδιάβαζε στοὺς διαδρόμους, πέρασε ἔξω ἀπὸ τὸ νεκροτομεῖο καὶ ἀπὸ περιέργεια μπῆκε μέσα καὶ ἐκλείδωσε τὴν πόρτα μὲ κλειδί. Ἔπειτα πῆρε τὸν νεκρὸ, τὸν τοποθέτησε ὄρθιον μέσα σ' ἕνα ντουλάπι ποὺ περιεῖχε φάρμακα καὶ χειρουργικοὺς μουσαμάδες, ξαπλώθηκε ὁ ἴδιος μέσα στὸ φέρετρο καὶ σκεπάσθηκε μὲ τὸ σάβανο.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγην ὥρα μπῆκε μέσα ὁ ἐφημέριος τοῦ νοσοκομείου, κάθησε δίπλα στὸ φέρετρο καὶ ἄρχισε νὰ ψάλλῃ τὶς ἐπικήδειες εὐχές. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὅμως εἶδε τὸ σάβανο ν' ἀνατιναράζεται, ἕνα κεφάλι ν' ἀνασηκώνεται μέσ' ἀπ' τὸ φέρετρο καὶ δύο μάτια ζωντανὰ καὶ γουρλωμένα νὰ τὸν κυττάζουν περίεργα. Ὁ δυστυχὴς ἐφημέριος στὸ θέαμα ἐκεῖνο τρόμαξε τόσο πολὺ ὥστε σωριάσθηκε κατὰ γῆς νεκρὸς ἀπὸ συγκοπὴ καρδίας, ἐνῶ ὁ τρελλὸς ξαπλώθηκε πάλι μέσα στὸ φέρετρο καὶ ξανασκεπάσθηκε μὲ τὸ σάβανο.

Τὴν στιγμὴ ἐκείνη περνοῦσαν ἀπ' ἔξω δύο νοσοκόμοι οἱ ὁποῖοι μόλις εἶδαν τὸν ἐφημέριο σωριασμένον κατὰ γῆς, ἔσπευσαν εἰς βοήθειά του, καὶ ἐπειδὴ νόμισαν ὅτι εἶχε ἁπλῶς λιποθυμήσει, πῆγαν στὸ ντουλάπι γιὰ νὰ πάρουν κανένα φάρμακο καὶ νὰ τὸν ἐπαναφέρουν στὶς αἰσθήσεις του. Ἀλλὰ μόλις ἄνοιξαν τὸ ντουλάπι, ὁ νεκρὸς ποὺ ἦταν κλεισμένος μέσα ὄρθιος ἔπεσε ἐπάνω τους. Τρελλοὶ ἀπὸ τὸν τρόμο ἔβαλαν τὶς φωνὲς καὶ ἔτρεξαν νὰ βγοῦνε ἔξω, ὅταν εἶδαν τὸ σάβανο ν' ἀνασηκώνεται καὶ νὰ προβάλῃ μέσα ἀπὸ τὸ φέρετρο ὁ τρελλὸς—ποὺ ἐκεῖνοι νόμιζαν πὼς ἦταν ὁ νεκρὸς—καὶ νὰ τρέχῃ ξωπίσω τους. Ὁ ἕνας ἀπ' τοὺς δύο νοσοκόμους ἔπεσε νεκρὸς ἀπὸ τὸν τρόμο του ἐνῶ ὁ ἄλλος ἔτρεχε σὰν τρελλὸς φωνάζοντας. Ὁλόκληρο τὸ νοσοκομεῖο ἀναστατώθηκε, ἕως ὅτου ἐπὶ τέλους ἐξακριβώθηκε ἡ ἀλήθεια.

Ἡ φάρσα ἐκείνη τοῦ τρελλοῦ στοίχισε τὴ ζωὴ σὲ δυὸ ἀνθρώπους, δηλαδὴ στὸν ἐφημέριο καὶ στὸν ἕνα ἀπ' τοὺς δυὸ νοσοκόμους.

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΔΙΚΗ

Μιὰ πολὺ πρωτότυπη ὑπόθεσις δικάσθηκε πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες στὸ πρωτοδικεῖο τοῦ Παρισιοῦ.

Ἡ ἠθοποιὸς δεσποινὶς Ἀλίκη Κοσέα, πρώην Ρουμανὶς ὑπήκοος, ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ τὸ γάμο της μὲ τὸν νεαρὸ κόμητα Στανίσλαο Δελαροσφουκώ.

Ἡ οἰκογένεια ὅμως τοῦ γαμπροῦ ἀντετάχθη ἔξαφνα στὸ γάμο αὐτό. Ἡ ὡραία ἠθοποιὸς ἔκανε τότε ἀγωγὴ στὴν οἰκογένεια τοῦ ἐκλεκτοῦ της καὶ γύρεψε δικαστικῶς τὴν ἄρσι τῆς ἀρνήσεως.

Το δικαστήριο ἐδικαίωσε τὴν δεσποινίδα Κοσέα καὶ τόνισε στὴν ἀπόφασί του πὼς τίποτε δὲν ἐδικαιολογοῦσε τὴν ἄρνησι αὐτή, γιατὶ ἡ καλλιτέχνις ἦταν κόρη στρατηγοῦ, τῆς ἴδιας ἑπομένως κοινωνικῆς τάξεως μὲ τὸν γαμπρό.

Τώρα ὅμως ποὺ τὸ δικαστήριο ἐπέτρεψε τὸ γάμο, ἄρχισε να φέργῃ δυσκολίες ἡ ἴδια ἡ νύφη, δεσποινὶς Κοσέα, κι' αὐτὸ, ὅπως λένε, γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ καὶ νὰ προσβάλῃ, μὲ τὴ σειρά της, τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς οἰκείους τοῦ γαμπροῦ!...

ΠΡΩΤΟΤΥΠΕΣ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

Οἱ ἀναχριταὶ τοῦ Σικάγου ἀνεκάλυψαν ἕνα καινούργιο τρόπο γιὰ νὰ ἀναγκάζουν τοὺς ἐγκληματίας νὰ ὁμολογοῦν τὴν ἐνοχή τους.

Ὁ ἔνοχος κλείνεται σὲ μιὰ κάμαρη ποὺ βρίσκεται μακρυὰ ἀπὸ κάθε θόρυβο. Νεκρικὴ σιγὴ ἐπικρατεῖ τριγύρω του. Ἀκούγεται μόνο τὸ μονότονο καὶ ἠχηρότατο τὶκ-τὰκ ἑνὸς μεγάλου ἐκκρεμοῦς ποὺ εἶνε τοποθετημένο ψηλὰ στὸν τοῖχο. Κάθε μία ὥρα τὸ ἐκκρεμὲς αὐτὸ χτυπᾶ σὰν ξυπνητῆρι.

Φαίνεται δὲ ὅτι ὅλα αὐτὰ ταράζουν τόσο πολὺ τὰ νεῦρα τῶν ἐνόχων, ὥστε ἀναγκάζονται νὰ ὁμολογήσουν τὰ ἐγκλήματά τους γιὰ νὰ τοὺς μεταφέρουν σὲ ἄλλη κάμαρη.

Τὰ σχετικὰ πειράματα ποὺ ἔγιναν ἕως τώρα ἀπέδειξαν ὅτι δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀνθέξῃ στὴν δοκιμασία αὐτὴ περισσότερο ἀπὸ 40 ὧρες.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

Τὸ πρῶτο ἑστιατόριο ἄνοιξε στὸ Παρίσι στὰ 1765 ἀπὸ κάποιον Μπουλανζέ.

Ὡς τότε ὑπῆρχον μόνον ταβέρνες καὶ οἰνομαγειρεῖα. Αὐτὰ δὲν ἑτοίμαζαν φαγητὰ παρὰ μόνον ὅσα ἔφερναν οἱ ἴδιοι οἱ πελάται, ἢ ὅσα εἶχαν παραγγελθῇ ἐκ τῶν προτέρων καὶ προπληρωθῇ.
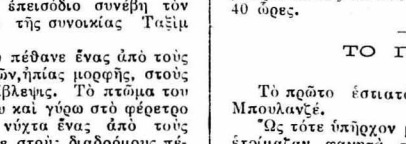
Γιὰ τοῦτο ἡ νέα γαστρονομικὴ συνήθεια, ποὺ παρουσίασε ὁ Μπουλανζὲ στὸ Παρίσι, ἔγινε δεκτὴ μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ τὰ ἑστιατόρια πλήθυναν πολὺ γρήγορα.